

Легитимност власти-појам

Када је једна власт легитимна то значи да је призната од стране народа. Тада је народ подржава или је сматра нужном за одржавање друштвене заједнице. Власт у нормалном и цивилизованом друштву мора да поседује легитимност. Према гледишту политичке социологије свака власт је легитимна, али постоје и изузеци као што је узурпација, диктатура и тиранија. Овај појам је настао почетком 19. века и значио је политички покрет у Француској. Тај покрет је имао за циљ да обнови власт краља која би била једино законита за разлику од Наполеонове власти. За разлику од појма државне суверености, који је правни појам, легитимност је, као и питање титулара суверености, политички и социолошки појам. Под легитимношћу се подразумева пристанак припадника једне политичке заједнице, тј. државе, на постојеће институције власти и њихове вршиоце зато што су у сагласности са неким вишим начелима (правде, демократије, једнакости) или што су образовани на одређеним процедуралним правилима (на вишестраначким изборима, на слободним изборима, представљањем свих релевантних друштвених скупова). Легитимна је држава у чијем је конституисању и раду што непосредније остварена народна сувереност. У класичној теорији питање легитимности државне власти формулише се као питање оправдања државе.

Легитимна и легална власт

Теорије о легитимности државе

У вези с питањем шта је објективно оправдање државне власти и одакле потиче ауторитет власти, што је суштина легитимности власти, постоји неколико теорија. Те теорије готово да се поклапају с теоријама о носиоцу суверене власти. Оне се могу груписати у три велике групе:

1. теократске;
2. аутократске и
3. демократске.

Према теократским теоријама, власт је Божје пуномоћје. Прави владалац је само Бог. Земаљска власт има овлашћење да влада одозго, од Бога. Стога је земаљски владалац одговоран само Богу. Државна земаљска власт је легитимна и становништво је дужно да јој се покорава само кад она не повређује Божје заповести, које су изнад човечијих, тј. људских заповести.

Према аутократским теоријама, државна власт из себе саме црпи извор свог ауторитета и своје моћи. Државна власт је апсолутна у том смислу што је ослобођена сваког утицаја са стране, како одозго (од Бога) тако и одоздо (од народа). Државна власт је легитимна јер произлази из права државе да влада.

Према демократским теоријама, власт је пуномоћје добијено од народа. Државна власт овлашћење да влада има одоздо, од народа, од воље народа. То је демократска или народна власт. Државна воља је народна воља, тачније речено воља већине народа, која се изражава било непосредно, одлуком бирача, било преко народних представника изабраних на основу општег права гласа и непосредно. Легитимна је она државна власт која потиче од народа. Смисао теорија о легитимности државне власти је да укажу која је власт легитимна. То је она власт чији је титулар легитиман. Ако државну власт врши неко други, а не њен легитимни титулар, тај други је онда узурпатор, који тренутно може имати уз себе материјалну силу, али који за себе бесправно присваја право (право заповедања) које му не припада. Све теорије о носиоцу суверености доводе до истих неопозивих закључака: у држави постоји само један суверен који је легитиман, наследствено, у држави може постојати само једна регуларна власт, а то је она у којој сувереност врши њен легитимни титулар (Ј. Лафериере). Само легитимни титулар има право на покорност, које је израз његовог права на издавање заповести (дроит де командер). Кад се установи изворно порекло суверености, то за резултат има одређивање његовог легитимног титулара.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com